

Forhandlingerne paa det radikale Partis Vegne, rejst Spørgsmaal, om Arbejdere, der arbejder 8 Timer i een Virksomhed, uden videre kan gaa hen og arbejde 8 Timer et andet Sted, eller om det er Meningen med dette Lovforslag, at det skal have hygiejnisk og kulturel Betydning derved, at de, der arbejder 8 Timer eet Sted, ikke skulde kunne fortsætte paa ny med 8 Timers Arbejde et andet Sted. Vi har jo i Helligdagslovgivningen noget om, at Arbejderne skal have fri den ene Søndag, naar de arbejder den anden Søndag, og det er maaske noget af det samme, som det ærede Medlem tager Sigte paa; thi det er, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, blevet Tilfældet, at en Mand, der har Beskæftigelse i en Virksomhed den ene Søndag, har gaaet hen og løst af et andet Sted den følgende Søndag. Saa har den samme Virksomhed ganske vist ikke beskæftiget ham begge Søndage, men han har selv taget Beskæftigelse et andet Sted. Jeg antager, at det er et lignende Forhold nu ved 8 Timers Virksomheden, det ærede Medlem ønskede at henlede Opmærksomheden paa. Derfor er det ganske rimeligt, at Sagen kommer i Udvalg, saa at det Tivlsspørgsmaal, der ogsaa her er oppe, kan blive klaret saaledes, at vi, naar vi har vedtaget Lovforslaget, ogsaa ved, hvad det betyder, der staar i selve Loven.

Minister Stauning: Der var et Par Bemærkninger af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Leerbeck), jeg glemte at svare paa og det vil jeg gerne gøre nu.

Det ærede Medlem spurgte, om det vilde være saaledes, naar denne Lov blev vedtaget, at en Arbejder efter at have arbejdet 8 Timer eet Sted kunde gaa hen og arbejde et andet Sted. Teoretisk er der naturligvis en Mulighed derfor for Arbejdere i disse Virksomheder, ligesom der nu er det for Embedsmænd og Kontormænd og alle andre, men praktisk er der neppe nogen som helst Sandsynlighed for, at det vil ske. Der er intet Arbejdssted, hvor det kunde tænkes muligt, at en Arbejder efter at have arbejdet 8 Timer f. Eks. paa en Papirfabrik i den første Del af Dagen gik et andet Sted hen den anden Del af Dagen, Aftenen og Natten, og arbejdede der, det vilde simpelthen blive afværget af Arbejderne paa det paagældende Sted. Det eneste, jeg kender af den Art Forhold, som der kunde være Tale om, er, at enkelte Arbejdere beskæftiges et Par Ti-

mer ved Teatervirksomhed eller lignende, det finder Sted nu. Af praktiske Grunde kan man sagtens ikke holde fuldt beskæftigede Folk ved Maskineriet paa Teatrene og ved den Slags Arbejder, og der er derfor Arbejdere, som nu og da har en lille Bibeskæftigelse ved saadan Virksomhed, men det er sikkert det eneste, som vil være muligt ogsaa i Fremtiden. Fra Arbejderorganisationernes Side er der, hvad det er af Interesse at vide, gennem adskillig Tid arbejdet energisk imod alt saadant Overarbejde, som det ærede Medlem befrygtede. Der arbejdes energisk mod, at Folk, som har en Beskæftigelse, der skulde give dem Udkommet, hjælper sig yderligere ved at faa en Beskæftigelse til, og navnlig indenfor de almindelige Arbejderfag er det fuldt gennemført, at noget saadant ikke finder Sted, rent bortset fra de betydningsløse Undtagelser, jeg nævnedes i Teatervirksomhed og lignende. I Statsfunktionær- og Kommunefunktionærkredse har Arbejde i Fritiden tidligere været en. Del kendt, men ogsaa der er det i højeste Grad paa Retur, idet de paagældende Funktionærers Organisationer for længst har taget et Arbejde op for at modvirke det, og de har ogsaa i meget stor Udstrækning gennemført, at saadant Overarbejde er trængt tilbage. Jeg tror derfor aldeles ikke paa, at noget saadant vil opstaa efter dette Lovforslags Vedtagelse, det vil de praktiske Forhold og Arbejdernes Organisationer selv modvirke, og noget Ønske om, at det skulde faa den Følge, er der heller ikke hos mig; jeg vil selvfølgelig anse det for i højeste Grad forkasteligt, om en saadan Trafik skulde blive drevet.

Til det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede) maa jeg maaske med det samme sige, at jeg paaskønner, at Sagen er blevet sat hurtigt paa Dagsordenen. Jeg havde Grund til at tro efter den første Forhandling i Folketinget og de Oplysninger, der var givne mig af Folketingets Udvalg, at der var Udsigt til, at Lovforslaget kunde blive gennemført hurtigt her, og det satte jeg, som alt sagt, megen Pris paa, fordi jeg ved, at det er brændende overfor visse i Øjeblikket vigtige Forhandlinger, det er for dem ikke uden Betydning, hvilket Udfald denne Sag faar.

Leerbeck: Fra min Virksomhed i Borgerrepræsentationen kender jeg den Uvillie, der var hos Folk i private Erhverv mod, at Tjenestemænd gik ind i deres Virksomhed. Dette skulde nødvendigvis